

بسم الله الرحمن الرحيم

جلسه پنجم: ۴ دی ماه ۱۴۰۰

موضوع نشست: نقش والدین در اصلاح رفتار کودکان!

در هر بازخورد باید دو شرط رعایت شود؛

۱. به هیچ جنبه ای از رشد، آسیب نزنیم.

۲. حداقل در یکی از جنبه های رشد، فرزندمان را تقویت کنیم.

وقتی بچه ها با ما احساس امنیت کنند، همکاری بیشتری خواهند داشت. اینگونه مشکلات راحت تر حل خواهند شد، چون فضای گفتگو به وجود آمده است.

در گفتگوها نباید به فرزندان خود توهین کنیم. توهین فقط استفاده از الفاظ نامناسب نیست؛ هرگونه صحبتی که احساس ضعف را به آنها القا کند هم، توهین محسوب می شود. او نباید فکر کند که ما او را نادان فرض کرده ایم.

حرف هایی که در گفتگو زده می شود، باید به گونه ای باشد که فرزند شما را به تفکر و بازنگری خودش هدایت کند.

کار آموزشی: آگاهی و اطلاعات جدید می دهیم.

کار تربیتی: موقعیت برانگیزاننده ای ایجاد می کنید. در کار تربیتی او به خودش بر می گردد و رفتارش را اصلاح می کند. بدون سرزنش و القای احساس ضعف و ناتوانی به او.

اگر مشکلی چندین بار تکرار شد و به مسئله تبدیل شد، از روش حل مسئله استفاده کنید:

۱. تعریف شفاف و روشن مسئله

۲. بارش فکری درباره ی راه حل ها، بدون سانسور

۳. بررسی راه حل ها و پیامدهای هر کدام

۴. اجرای راه حل انتخاب شده

تشویق: حمایت عملی از انتخاب فرزند.

هدف تکلیف:

۱. تعمیق، عمق بخشیدن

۲. تثبیت در ذهن

۳. تبدیل شدن دانش به مهارت

